

12

Вечерњи
ЕКСПРЕС
Интервју

Др Катарина
АМБРОЗИЈЕВИЋ

научни сарадник
Народног музеја
у Београду

УСПЕХ У ПАРИЗУ

На трећем бијеналу у Паризу, награде у облику вишемесечних стипендија за рад и боравак у Паризу, додељивао је жири деветорице у свету реномираних ликовних критичара, историчара уметности и уметника. Ове године др Катарина Амброзијевич била је члан таквог жирија. Раније, она је више пута била комесар Југославије на међународним изложбама али овај избор за члана жирија велико је признање од стране организатора изложбе.

— Како вам је изгледала велика ликовна манифестација младих?

— Париски бијенале је по свом обиму и значају јединствена манифестација. На њему млади из целог света говоре о уметности сутрашњице. Овог пута било их је из 57 земаља (први пут је учествовао и СССР и афричке републике) са око 900 експоната у секцијама које презентирају сликарство, скулптуру и графику, сценографију, музичка, поетска и филмска остварења. Ако се дела младих уметника не одликују увек искуством и занатском зрелашћу, храброст у испољавању својих концепција, тражења нових могућности изражавања као и критички став у односу на достигнућа прошлости, често је обележје њихових уметничких манифестација.

— Како пролазе Југословени на оваквим изложбама?

— На изложбама париског бијенала Југословени су имали увек много успеха. Прве, 1959. године добили смо две награде, 1961. три награде. Ове године награду је добио Мирослав Шутеј, а почасно признање Шиме Вулас. Занимљиво је да су сви до сада награђени уметници после ових великих признања успели да сачувају репутацију, тако да су стали у прве редове наше савремене уметности.

Наша уметност уопште, стекла је лепо место у свету. Редовна учествовања на великим међународним манифестацијама, која су остварена захваљујући организацији и подршци Комисије за културне везе са иностранством, допринела су континуираном контакту са иностраном публиком и стручњацима.

— Како вам изгледа IV октобарски салон у односу на велике изложбе које сте видели у иностранству?

— Салон је слаб и својим конформизмом подсећа на многе лоше изложбе у свету. Нема физиономију а врло мали број дела доказује индивидуалност свога аутора. Он није сиромашан у обавештениости о ономе што се догађа у свету, него у истинитости и квалитету израза. Неколико квалитетних дела утопило се у просеку и недореченом.

Д. Г.

Уторак, 19. новембар 1963.

POLITIKA,
BEOGRAD